

Tandlæger skal have Ret til at udstede Recepter, da Tandlægerne i den øvrige Del af Landet ikke har denne Ret.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rettede i sin Omtale af Nationalbanken 3 bestemte Spørgsmaal til mig. For det første spurgte han, hvorledes Repræsentantskabets Formand kunde udtale, at Bestemmelsen om de 3 Mill. Kr. Aktier, som Staten kan overtage, ikke vilde blive effektiv i nogen Tid. Det er en Misforstaaelse, at Repræsentantskabets Formand skulde have udtalt sig saadan, han har udtalt det samme, som staar i Bankens Beretning, nemlig følgende: „I Tilknytning til Loven af 30. August 1919 og efter Henvendelse fra Banken fik denne under 15. Juni 1921 kgl. Resolution for, at Bankens Aktiekapital eventuelt kunde udvides med 16½ Mill. Kr., hvoraf de 3 Mill. Kr. overtages af Staten til pari Kurs paa det Tidspunkt, Staten maatte ønske dette, og de 13½ Mill. Kr. udbydes til Ejerne af den nuværende Aktiekapital til ikke under pari Kurs“. Det ærede Medlem vil altsaa se, at Staten, hvad Øjeblik den vil, kan overtage Aktier til et Beløb af 3 Mill. Kr., saa Bestemmelsen er effektiv, naar som helst Staten ønsker det.

Det ærede Medlem spurgte dernæst om, hvorledes det er gaaet til, at der er oprettet en ny Konto paa Regnskabet, en saakaldt Delcredere-Fond. Det er rigtigt, som det ærede Medlem formoder, at det er sket med Justitsministeriets Godkendelse; og naar jeg for mit Vedkommende mente at kunne give denne Godkendelse, var det, fordi der, da Loven om Nationalbankens Oktroj sidst var til Behandling, fra Rigsdagens Side netop udtaltes et Ønske om Oprettelse af en saadan Fond, idet man sagde, at det var bedre at etablere en særlig Sikkerhedsfond end at lægge Pengene til Udbytteudligningsfonden. Det er altsaa det, der er sket. Nu ved jeg godt, det ærede Medlem vil sige, at det først skulde ske, naar Udbyttet var fastsat; men det synes jeg er forkert, thi det er ikke rigtigt, at Staten herved gaar Glip af en Fjerdedel, altsaa 1¼ Mill. Kr. Hvis Delcredere-Fonden ikke var oprettet, maatte nemlig denne Bank som alle andre have en almindelig Konto til Imødegaaelse af usikre Fordringer, og saa vilde Beløbet være blevet opført dér. I Stedet for er man gaaet den, som jeg synes, praktiske Vej at oprette en Delcredere-Fond.

For det tredie spurgte det ærede Medlem, hvorledes det forholdt sig med Bankinspektørens Stilling overfor Nationalbanken. Spørgsmaalet om Lovens Forhold til

Oktrojen og til Nationalbanken i det hele taget er vanskeligt, og det forhandles for Tiden mellem Justitsministeriet og Handelsministeriet. Det er ikke rigtigt, som det er blevet sagt, at man har nægtet Bankinspektøren Adgang til Nationalbanken.

Det ærede Medlem Hr. Kirk spurgte, om jeg ikke kunde give nogle Oplysninger om, hvorledes den saakaldte Nyhavns-Lov har virket. Jeg skal paa denne Forandring give nogle Oplysninger. Ifølge Lovens § 1, 2det og 3die Stykke, er der ved Tilhold udelukket 44 mandlige og 3 kvindelige Medhjælpere, altsaa i alt 47. Af disse er 22 udelukket fra at kunne være Kelner overhovedet, medens de 25 kun har faaet Tilhold om ikke at være Kelner i bestemte Forretninger eller paa bestemte Steder. Der er 50, hvis Forhold strengt taget kunde have berettiget til den samme Fremgangsmaade; men da de viste en meget stærk Tendens til at ville forbedre sig, skred Politiet ikke ind overfor dem. Endvidere er der 125 Medhjælpere under Observation af Politiet. Det er mig en Glæde at kunne sige, at Gennemførelsen af Loven ikke har givet nogen som helst Mislyd i Pressen. Den er sket i fuldeste Forstaaelse baade med Kelnerorganisationerne og med Beværterorganisationerne. Det lyder maaske utroligt, men jeg tror at turde sige, at Kelnerorganisationen er langt strengere i disse Sager end f. Eks. Justitsministeriet; og dettes Indehaver er ellers ikke anset for at være særlig mild i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Søren Qvist nævnte et Eksempel paa det uheldige ved Offentlighed i Retsplejen. Man maa ikke være blind for, at Offentligheden spiller den allerstørste Rolle. Selv om man kan fremføre visse uheldige Sider ved den, er der ogsaa mange Fordele. Enhver af os husker den unge Pige, som for et halvt eller trekvart Aar siden var mistænkt for Tyveri. Under den gamle Retspleje vilde hun have baaret Tyvestemplet, men nu kom Sagen offentlig frem, og Skammen vendte sig ikke mod hende, men mod hendes Husbond, en Arkitekt, som havde meldt hende for et Forhold, som overhovedet ikke var Tyveri. Saadanne Sager bliver netop belyst ved, at de kommer frem for Offentligheden. Selvfølgelig er det undertiden haardt, at Mennesker, som staar den anklagede nær, skal drages frem for Retsskranken, og man maa se, om man kan afføde det, og paa hvilken Maade man kan gøre det, men vi maa aldrig mere komme bort fra Offentligheden. Det er et udpræget godt Retsmiddel mod al Vilkaarlighed. Jeg tror, at Skylden for